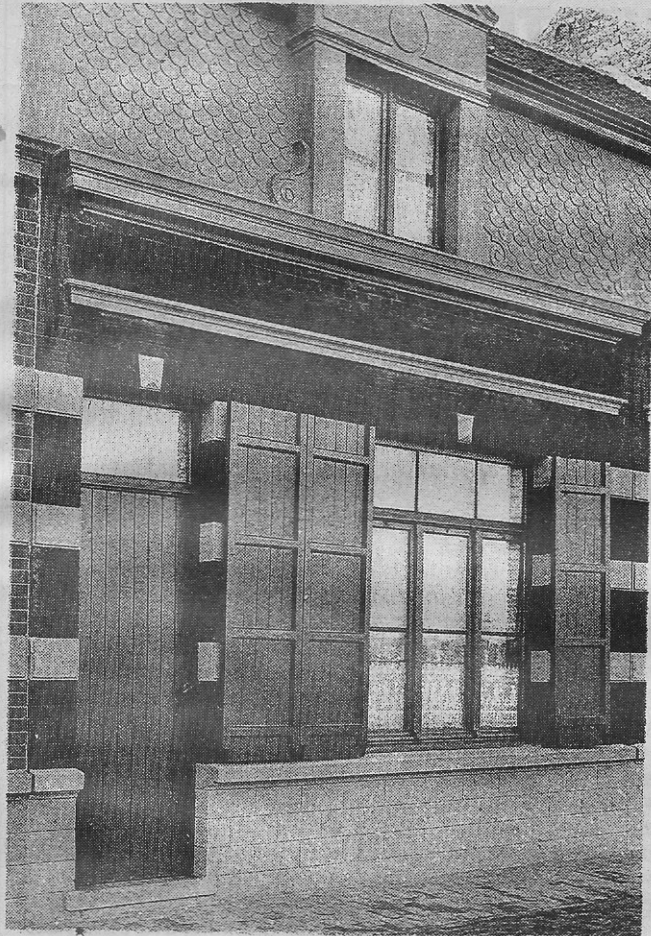

Type de Maison des A. S. I. B.
Maison sise à STEENE (OSTENDE)
mise à la disposition du Caporal GELDHOF, Charles
Invalide 100 %

Het huis van Charles Geldhof, Gistelsesteenweg 20, Stene-Konterdam (circa 1925)

Type de Maison des A. S. I. B.
Maison sise a STEENE
mise à la disposition du soldat RIJS Joseph, 100 %
amputé de la jambe droite et du bras gauche

Het huis van Joseph Rijs, Gistelsesteenweg 18, Stene-Konterdam (circa 1925)

Omer Vilain over de tijd van toen

De huisjes van de invaliden

Meer dan één keer schreef ik hier dat men soms prentkaarten kan vinden die gebouwen of gebeurtenissen vertonen die men nergens anders kan aantreffen.

Zo ben ik ook eens op een ruilbeurs in het bezit gekomen van twee kaarten die in het begin van de jaren twintig uitgegeven waren door de Vereniging van Belgische Invalide Soldaten.

Deze kaarten stellen de huizen voor die aan grote oorlogsinvaliden ter beschikking gesteld werden. Destijds woonde ik in de Dr. Verhaeghestraat en juist de hoek om in de de Broederlijkheidstraat stonden er enkele van deze huisjes. Op een paar van die gevels was een plakket aangebracht

waarop stond dat dit huis geschonken was aan een grote oorlogsinvaliden. Een of twee waren zelfs giften van de Canadese bevolking. Waar dat die plakketten heen zijn gegaan weet ik niet. In ieder geval zijn ze er niet meer. In die 6 à 10 huizen woonden er een invalide met twee benen geamputeerd, een éénarmige, enz. Op die twee kaarten staan de namen van de oorlogsinvaliden Joseph Rijs, die zijn linkerarm en rechterbeen kwijt was, de andere vermeldt de naam van korporaal Charles Geldhof, eveneens 100 % oorlogsverminkte.

Bij nazicht kwam ik tot de bevinding dat de huizen van

Rijs en Geldhof niet in de Broederlijkheidstraat stonden maar langs de Gistelsesteenweg. Rijs woonde er in nr 18 en Geldhof in nr 20. Er moeten daar een kleine tiental invalidenhuisjes gebouwd geweest zijn. Deze huizen, op grondgebied van Stene-Konterdam, werden afgebroken na de Tweede Wereldoorlog.

Om nog meer inlichtingen te bekomen schreef ik naar het Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden. Daar vernam ik dat de vzw Koninklijk Werk „Assile des soldats invalides belges”, met als doel de aankoop, bouw en verhuring van gebouwen die als privé of gemeenschappelijk verblijf dienden voor de oorlogsinvaliden, sinds ge-

ruime tijd ontbonden werd. Voor ons blijven alleen nog enkele kleine herinneringen over van wat er na de oorlog van 14-18 als solidariteit voor de zware oorlogsverminkten gedaan werd. In Oostende sprak men van de „Huzetjes van de Invaliden”.

Men gruwelt als men ziet hoe men bij een zogezegd beschaafd volk voor een lapje grond, dat toch niemand na zijn dood kan meenemen, tot de vreselijkste dingen in staat is, in naam van de vrijwaring van de cultuur, de taal of de godsdienst. Is dat één verminkt kind waard ?

Omer Vilain